

Bezinning 85: De graankorrel moet sterven ¹

5^e vastenzondag B-jaar: Johannes 12:20-33

Het Woord

Nu was er ook een aantal Grieken naar het feest gekomen om God te aanbidden. Zij gingen naar Filippus uit Betsaida in Galilea en vroegen hem of ze Jezus konden zien. Filippus ging dat tegen Andreas zeggen en samen gingen ze naar Jezus. Jezus zei: 'Het uur is gekomen dat de Mensenzoon tot majesteit wordt verheven. Waarachtig, Ik verzeker u: als de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft het een graankorrel, maar wanneer hij sterft draagt hij veel vrucht. Wie zijn leven liefheeft verliest het, maar wie in deze wereld zijn leven haat, behoudt het voor het eeuwige leven. Wie Mij dient moet Mij volgen: waar Ik ben zal ook mijn dienaar zijn en wie Mij dient zal door de Vader geëerd worden. Nu ben Ik doodsbang. Wat moet Ik zeggen? Vader, laat dit ogenblik aan Mij voorbijgaan? Maar hiervoor ben Ik juist gekomen. Laat nu zien hoe groot Uw naam is, Vader.' Toen klonk er een stem uit de hemel: 'Ik heb mijn grootheid getoond en Ik zal mijn grootheid weer tonen.' De mensen die daar stonden en dit hoorden, zeiden: 'Een donderslag!' Maar er waren er ook die zeiden dat het een engel was die tegen Hem gesproken had. Jezus zei: 'Die stem heeft niet voor Mij gesproken, maar voor u. Nu wordt het oordeel over deze wereld geveld, nu zal de heerser van deze wereld uitgebannen worden. Wanneer Ik van de aarde omhoog geheven word, zal Ik iedereen naar Mij toe halen.' Daarmee bedoelde Hij de wijze waarop Hij zou sterven.

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Deze passage uit het rijke Johannesevangelie kan opgedeeld worden in negen stukjes, die elk op zich een uitermate diepe betekenis weergeven. Hier volgen slechts een paar mooie bloemen uit een heel grote ruiker.

Jezus begrijpt dat God 'het uur', zijn uur laat aanbreken. Dat is het moment van Jezus' lijdensweg, kruisdood, begrafenis, verrijzenis en verheffing aan Gods rechterhand. Johannes vermeldt 'het uur' maar liefst 26 maal in zijn evangelie. In deze tekst komt het zevenmaal voor: het uur, nu (vijfmaal), dit ogenblik. Met Jezus' lijden, dood en verrijzenis worden alle beloften van het Eerste Testament vervuld, wordt Jezus pas echt ten volle Gods Zoon, de Messias, Koning, Herder... Hij geeft zijn leven, uit liefde. Dan gaat zijn liefde tot het uiterste. Ja, alleen door te sterven kan Jezus de volle redding brengen: de redding uit de dood en het kwaad.

¹ Rijmenam 1 maart 2012, Bonheiden 21 maart 2012, Heule 22 maart 2012.

Het mag ons treffen dat de Messias en Gods Zoon zichzelf herkent in een graankorrel, die maar vruchten kan voortbrengen als hij in de aarde sterft. Het is de paradox van het christelijk geloven: alleen door te sterven geeft men leven. Sterven aan zijn eigen vaak opgeklopte en opgefokte ego (het 'ik' en 'mijn') is de voorwaarde om anderen lief te hebben. Zich decentreren van zichzelf is de voorwaarde om anderen, vooral de zwakke, arme misერიemensen te dienen. En in hen Jezus zelf.

De tekst begint met de Grieken en eindigt met 'iedereen'. Zoals de Schrift begint met 'Adam' en dus de mens, iedereen, en dan pas het verhaal vertelt van Abraham en het volk Israël, zo begint Jezus' leven binnen Israël, maar opent zich hier voor iedereen. De Grieken vertegenwoordigen de niet-Joden. Juist door dit openbreken van de beperkte grenzen van zijn eigen volk weet Jezus dat de Vader het uur laat aanbreken. Zijn lijden, sterven en verrijzenis hebben een betekenis voor alle mensen! Jezus beleeft hier zijn doodsangst, nog vóór het Laatste Avondmaal. Johannes zegt niets over Jezus' doodsstrijd in de Hof van Olijven en ook aan het kruis roept Jezus niet 'God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten.' Bij de synoptici antwoordt God niet op dat smeken en roepen van Jezus. Bij Johannes wel. Als Jezus zijn vertrouwen in de Vader uitdrukt met 'Laat nu zien hoe groot Uw naam is, Vader', geeft de Vader antwoord. Hij bemoedigt Jezus door zijn naam opnieuw te openbaren: Hij zal er zijn en zijn grootheid tonen.

Het Woord in mijn leven

Is het mijn grote bedoeling om Jezus te dienen? In welke mensen-in-miserie ontmoet en dien ik Hem? Geloof ik dat God mij zal eren als ik Jezus dien? Hoe bekwaam ben ik om te sterven aan mijzelf, mijn 'ik en mijn'?

Bidden met het Woord

Goede Vader,
het maakt ons stil:
Uw Zoon, Messias en Koning,
sterft als een graankorrel in de aarde
om voor mij, voor iedereen
rijke vruchten voort te brengen.
Het maakt ons stil:
Gij, onze eindeloos grote en liefdevolle God,
wilt mij eren als ik Jezus dien.
Dank voor zoveel liefde en eer.
Geef dat ik Jezus volg in zijn lijden en sterven,
om daadwerkelijk een mens
van liefde en dienstbaarheid te worden,
altijd meer. Amen.

© Eric Haelvoet 2012